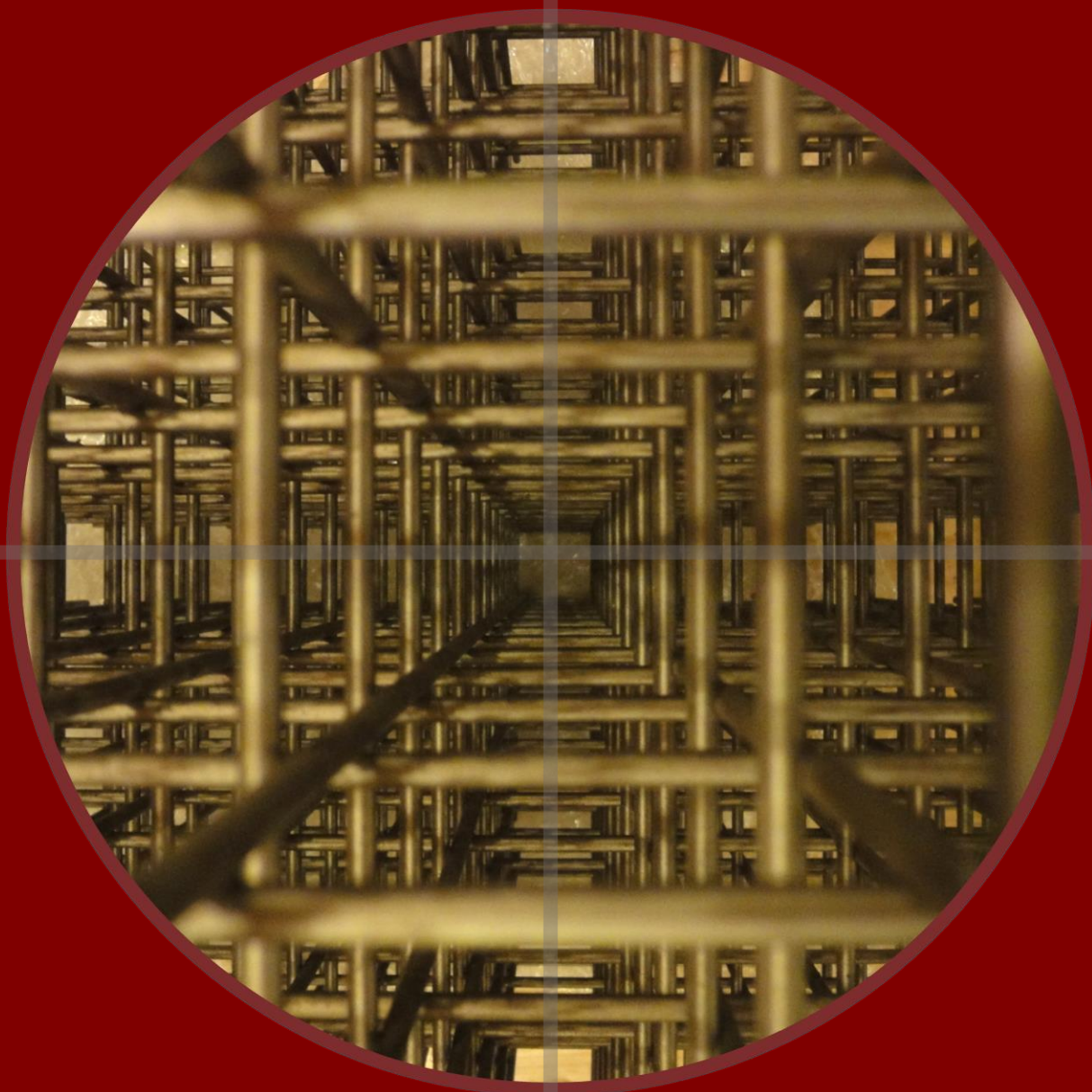

Formalisering

BRZO+

Naar een passende vorm

NEXT STEP MANAGEMENT

Marshallaan 91
+31651612866
3223 HC Hellevoetsluis
info@nextstepmanagement.nl
www.nextstepmanagement.nl

Formalisering BRZO+ *naar een passende vorm*

Datum	5 december 2019
Auteur(s)	dr. ing. Martin de Bree MBA en mr. drs. Edith Weijnen
Exemplaarnummer	NSM19018n.definitief
Oplage	
Aantal pagina's	23
Aantal bijlagen	2
Opdrachtgever	Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat
Projectnaam	Formalisering BRZO+
Projectnummer	NSM19018

Inhoud

1. Samenvatting.....	4
2. Introductie.....	5
Algemeen.....	5
Doel van het onderzoek	6
Opzet van het onderzoek	6
<i>Fase 1: In kaart brengen van de huidige situatie</i>	6
<i>Fase 2: Verkenning alternatieven</i>	6
<i>Fase 3: Opstellen eindrapport</i>	7
3. Governance BRZO+.....	7
Opdracht en financiering.....	7
Slagkracht, mensen en middelen	8
Onderlinge verhoudingen	8
Samenvattende probleemstelling	8
4. Juridische structuren Brzo-toezicht.....	9
Provincies en omgevingsdiensten	9
Veiligheidsregio's.....	10
Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid (ISZW)	11
Overige betrokken partijen	12
5. Samenwerkingsvormen.....	13
Instellingsbesluit BOB	13
Bestuursconvenant.....	14
Zelfstandig bestuursorgaan.....	15
Positie BRZO+ in de wetgeving.....	16
6. Evaluatie vormen formalisering	17
Samenwerkingsvormen.....	17
7. Conclusies en aanbevelingen	18
Juridische structuur	18
Verschillende samenwerkingsvormen	18
Het bestuursconvenant als meest geschikte vorm	18

Bijlage 1	Overzichten	20
	Verdeling omgevingsdiensten over provincies en data mandaatbesluiten	20
	Veiligheidsregio's geclusterd naar regio	20
Bijlage 2	Samenwerkingsvormen	21

1. Samenvatting

Bij het uitvoeren van het Besluit risico's zware ongevallen 2015 (verder Brzo) is samenwerking tussen verschillende overheidsinstanties een belangrijke factor. Om de samenwerking tussen de bij de uitvoering van het Brzo betrokken partijen gestalte te geven is het BRZO+ opgezet.

Door onduidelijkheden ten aanzien van de opdracht, de financiering, de capaciteit en de onderlinge verhoudingen van deelnemende partijen is het voor BRZO+ lastig haar opdracht robuust en toekomstbestendig uit te voeren. Er is bij betrokkenen consensus dat BRZO+ toe is aan een nieuwe stap door de samenwerking die BRZO+ belichaamt, verder te formaliseren.

Dit onderzoek is bedoeld om het Brzo-toezicht in kaart te brengen en te verkennen welke samenwerkingsvorm zich het beste leent voor dit doel. Het onderzoek is gericht op de beantwoording van de volgende vragen:

- Hoe zit de juridische structuur tussen opdrachtgevers en Brzo-toezichthouders (BRZO+) nu in elkaar?
- Hoe liggen bevoegdheden en verantwoordelijkheden en wat behelzen de mandaten in dit opzicht?
- Zijn er andere voorbeelden van samenwerkingsverbanden die geformaliseerd zijn?
- Welke lessen kunnen we daarvan leren?

Allereerst is de huidige structuur van het Brzo-toezicht in kaart gebracht waarin onder meer de omgevingsdiensten (gemandateerd door de provincies), de veiligheidsregio's en de Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid een belangrijke rol spelen. De huidige situatie is vervolgens met het oog op het doel tot verdere formalisering gerelateerd aan een nieuw te bepalen samenwerkingsvorm. Uit alle mogelijke samenwerkingsvormen zijn drie vormen geselecteerd en getoetst op geschiktheid, haalbaarheid en acceptatie, te weten (a) een instellingbesluit van het Bestuurlijk Omgevingsberaad (BOb), een bestuursconvenant en een zelfstandig bestuursorgaan (zbo).

Uit dit onderzoek komt naar voren dat een bestuursconvenant de best passende optie is om BRZO+ te formaliseren. Dit bestuursconvenant biedt een geschikt middel om een aantal zaken te regelen:

- Opdracht van BRZO+
- Governance van BRZO+ (sturingsfilosofie en –structuur)
- Samenwerking BRZO+ stelselverantwoordelijken en opdrachtgevers
- Samenwerking BRZO+ deelnemers/toezichthouders
- Financiering
- Waarborgen voor de evenredige inbreng en zeggenschap van de deelnemers

Het verdient aanbeveling het bestuursconvenant te sluiten tussen de direct betrokken partijen, te weten de provincies, I&W, J&V en SZW en andere partijen zo mogelijk later te laten aansluiten. Dit zou bijvoorbeeld kunnen in een addendum bij het bestuursconvenant. Dit heeft het voordeel dat het gewenste tempo kan worden gemaakt met de noodzakelijke veranderingen.

2. Introductie

Algemeen

Het Besluit risico's zware ongevallen 2015 (verder Brzo) dient ter implementatie van de EU Seveso III richtlijn. Het Brzo is van toepassing op bedrijven waar grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen aanwezig zijn boven een bepaalde drempelwaarde. In Nederland zijn er ongeveer 400 bedrijven die onder de Brzo regelgeving vallen, variërend van complexe chemische industrie tot relatief eenvoudige opslagbedrijven voor bepaalde typen gevaarlijke stoffen. Of een bedrijf valt onder de Brzo wetgeving is afhankelijk van de hoeveelheid en aard van de gevaarlijke stoffen die binnen het bedrijf aanwezig is.

Bij het uitvoeren van het Brzo is samenwerking tussen verschillende overheidsinstanties een belangrijke factor. Om de samenwerking tussen de bij de uitvoering van het Brzo betrokken partijen gestalte te geven is het BRZO+ opgezet. Artikel 4 Brzo stipuleert dat de bevoegde gezagen de uitoefening van hun bevoegdheden coördineren, dat ze de uitoefening afstemmen met de instanties die zijn belast met de uitvoering of handhaving en dat deze instanties elkaar gegevens verstrekken voor zover nodig voor een goede vervulling van hun taken. Artikel 13 schrijft voorts voor dat er een gezamenlijk inspectiesysteem is. De Nota van Toelichting legt uit dat de doelstelling van BRZO+ is om:

- de samenwerking te verbeteren,
- de taakuitoefening te professionaliseren,
- tot integraal en gezamenlijk toezicht te komen en
- de handhaving af te stemmen.

In het zogenoemde Oudaen overleg van 3 september 2013 en daaropvolgende overleggen heeft een aantal partijen afgesproken om de samenwerking tussen de zes Brzo omgevingsdiensten en de overige partijen die betrokken zijn bij het Brzo-toezicht uit te werken.

De scope van de samenwerking is breder dan alleen de uitvoering van het Brzo. De samenwerking en de landelijke afstemming hebben betrekking op het volledige pakket van de Wabo Vergunningverlening-, Toezicht-, en handhavingstaken (verder VTH-taken) en taken op het gebied van arbeidsomstandigheden bij Brzo-bedrijven en bedrijven die behoren tot categorie 4 van de Richtlijn industriële emissies (Rie). BRZO+ moet worden gezien als een groeimodel waarbij met meer partijen aan een breder takenpakket wordt gewerkt.¹

Belangrijk uitgangspunt is dat BRZO+ zich zal richten op het verder verbeteren van de samenwerking en professionalisering van het Brzo-toezicht en niet op de aansturing van het primair proces van toezicht. Anno 2019 is duidelijk dat BRZO+ toe is aan een nieuwe stap. Ook de Onderzoeksraad voor Veiligheid deed eerder de aanbeveling om het BRZO+ een formele grondslag te geven.²

De ambitie van de Brzo-toezichthouders is robuust en toekomstig bestendig toezicht. Om hieraan effectief bij te dragen, kennen de huidige structuur, positionering en capaciteit enkele belangrijke

¹ Landelijke uitvoering van VTH taken bij Brzo bedrijven "Van afstemming naar aansturing" Ambtelijk voorstel van 19 november 2013

² Onderzoeksraad voor Veiligheid (2017) Veiligheid Brzo-bedrijven; Lessen na Odfjell

beperkingen die in een gespreksronde met betrokkenen³ naar voren zijn gekomen. De beperkingen worden in hoofdstuk 3 toegelicht.

Doel van het onderzoek

Dit onderzoek heeft als doel om een helder overzicht te krijgen van de bevoegdheden, verantwoordelijkheden en mandaten van de verschillende overheids-actoren in het Brzo-veld. Dit overzicht dient te passen in een bredere verkenning naar mogelijkheden om het samenwerkingsverband BRZO+ te formaliseren.

Dit onderzoek is gericht op de beantwoording van de volgende vragen:

- Hoe zit de juridische structuur tussen opdrachtgevers en Brzo-toezichthouders (BRZO+) nu in elkaar?
- Hoe liggen bevoegdheden, verantwoordelijkheden en de mandaten?
- Zijn er andere voorbeelden van samenwerkingsverbanden die geformaliseerd zijn?
- Welke lessen kunnen we daarvan leren?

Opgemerkt wordt dat formaliseren op zichzelf niet een totaaloplossing oplevert voor alle beperkingen, maar dat het wel de gelegenheid geeft om een aantal structurele verbeteringen aan te brengen in de positionering en de mogelijkheden van BRZO+.

Opzet van het onderzoek

Het onderzoek is onderverdeeld in verschillende fasen.

Fase 1: In kaart brengen van de huidige situatie

De eerste fase is gericht op het in kaart brengen van de huidige situatie waarbij de eerste twee onderzoeksvragen worden beantwoord. Aan de hand van desk research en telefonische navraag is onderzocht hoe de huidige juridische structuur tussen opdrachtgevers en Brzo-toezichthouders in elkaar zit. Tevens is bepaald hoe de bevoegdheden, verantwoordelijkheden en mandateringen zijn. Hiertoe hebben de onderzoekers de opdrachtgevers van de BRZO+ toezichthouders (provincies, ministeries van SZW en I&W,) en de BRZO+ toezichthouders zelf (zes Brzo-omgevingsdiensten, veiligheidsregio's, ISZW, Rijkswaterstaat en waterschappen) bevroegd. Hierbij zijn gegevens verzameld via internet, waar nodig aangevuld met telefonische navraag.

Het resultaat hiervan is een inventarisatie van de bestaande juridische structuren, bevoegdheden, verantwoordelijkheden en mandaten.

Fase 2: Verkenning alternatieven

In de tweede fase zijn andere formele samenwerkingsvormen verkend. Doel van deze fase was informatie te verzamelen waarmee antwoord kan worden gegeven op de twee laatste vragen:

- Zijn er andere voorbeelden van samenwerkingsverbanden die geformaliseerd zijn?

³ Koen Deelen en Robin Tophoven, Formalisering/verankering Brzo+, versie 2 juli 2019 alsook de Klankbordgroepvergadering DV 2030 (roadmap 2) op 23 september 2019.

- Welke lessen kunnen we daarvan leren?

Hierbij zijn de volgende stappen gevolgd:

- Selectie van relevante voorbeelden
In nauw overleg met de opdrachtgever zijn samenwerkingsvormen geselecteerd die mogelijk als goed voorbeeld voor BRZO+ kunnen dienen.
- Analyse geselecteerde voorbeelden
Van deze voorbeelden zijn de juridische structuren, bevoegdheden, verantwoordelijkheden en mandaten onderzocht. Door middel van interviews en desk research zijn vervolgens de voor- en nadelen en de betekenis hiervan voor de BRZO+ casus verkend.
- Presentatie voorlopige bevindingen
De voorlopige resultaten van deze analyse en de hieruit voortvloeiende implicaties voor BRZO+ zijn gepresenteerd aan de Klankbordgroep Duurzame Veiligheid 2030, Roadmap 2. Hierbij zijn de haalbaarheid en wenselijkheid van de alternatieven gewogen.

Fase 3: Opstellen eindrapport

Aan de hand van de beide eerdere fasen is het eindrapport opgesteld met de bovenbeschreven onderwerpen alsmede conclusies over het onderzoek en aanbevelingen in het licht van het doel van het onderzoek.

3. Governance BRZO+

In dit hoofdstuk gaan we in op enkele relevante aspecten van BRZO+ die in samenhang leiden tot de probleemstelling. Uit de genoemde gespreksronde⁴ kwam naar voren dat de betrokkenen nu een duidelijke verbinding met politiek en bestuur missen. Ook is er geen duidelijke governance structuur voor BRZO+ doordat de facto een eenduidige besturingsfilosofie en -structuur ontbreken. Het ontbreken van een formele sturings- en verantwoordingslijn naar een hoger niveau⁵, heeft soms ongewenste effecten voor de continuïteit van BRZO+ ten aanzien van de opdracht, de financiering, de slagkracht, de mensen en middelen en de verhoudingen tussen de betrokken partijen. Een bijkomend effect van de onduidelijke governance is dat BRZO+ regelmatig “verrast” wordt door besluiten en discussies in de politiek (die doorwerken in de uitvoering). Tegelijkertijd is er onvoldoende gelegenheid om politiek en bestuur proactief te voeden met ervaringen in de uitvoering.

Opdracht en financiering

In de huidige situatie beschikt het programma BRZO+ nauwelijks over eigen middelen. Het ministerie van I&W stelt 6,5 fte ter beschikking bij RWS Leefomgeving, plus €50.000,- per jaar aan middelen. Het ministerie van JenV verstrekt € 400.000,- per jaar ten behoeve van het Landelijk Expertisecentrum (LEC) BrandweerBRZO. Verder is er geen (structurele) financiering geregeld, alle

⁴ Het betreft hier dus de weergave van de punten die tijdens deze gespreksronde naar voren zijn gebracht.

⁵ Zoals het Bestuurlijk Omgevingsberaad (Bob) of een vergelijkbaar orgaan.

overige middelen worden per project ad hoc bij elkaar “gecollecteerd”.

De Impuls Omgevingsveiligheid 2015 – 2018 (IOV) geeft een impuls aan het milieuveld externe veiligheid en bestaat uit vier deelprogramma’s van de decentrale overheden. Het programma sluit aan op de modernisering van het omgevingsveiligheidsbeleid van het ministerie IenW en houdt rekening met de Omgevingswet. Het IOV programma zal worden afgerond. Het advies van dhr. van Belzen daarbij aan het BOB levert een kans om BRZO+ beter te verankeren door de middelen beschikbaar te maken voor BRZO+.

Dit IOV, dat ook Brzo bestrijkt, is relatief ruim voorzien van middelen (in 2019: 3 mln) waarvan 2,3 mln extra beschikbaar komt voor coördinatie, nieuwe projecten, kennisopbouw en innovatie. In dit programma participeren 2 van de partners die ook in BRZO+ participeren, namelijk veiligheidsregio’s en Brzo-Omgevingsdiensten. ISZW en waterkwaliteitsbeheerders participeren niet met financiële middelen, maar wel met menskracht. Dit vraagt om continue afstemming tussen beide programma’s. Daarnaast betekent dit een dubbele verantwoording naar IOV en BRZO+.

Slagkracht, mensen en middelen

De genoemde 6,5 fte beleidsadviseur van BRZO+ wordt ingezet voor een ondersteunend bureau en een programmamanager. De € 50.000,- per jaar aan middelen worden ingezet voor een landelijke kennisdag, het restant wordt voornamelijk voor zaalhuur gebruikt. De ondersteuning van het huidige GIR is bij ISZW belegd. Overige ondersteuning als projectleiding, projectdeelnemers en communicatie-advies, zijn niet structureel geregeld, deze worden ad hoc georganiseerd (uiteraard wordt continue geprobeerd zoveel mogelijk ondersteuning uit de 6,5 fte te realiseren).

Deze ad hoc werkwijze en het structureel ontbreken van mensen en middelen belemmert BRZO+ in haar slagkracht. Enerzijds heeft dit het nadeel dat het BRZO+ dwingt om veel energie te steken in het arrangeren van mensen en middelen per ad hoc project. Anderzijds leidt dit tot een korte termijn aanpak die zich niet altijd goed verhoudt met de structurele ondersteuning van samenwerking en professionalisering.

Onderlinge verhoudingen

De samenwerking zoals deze in BRZO+ vorm heeft gekregen is - mede door de historische loop der ontwikkelingen - in formele termen niet gemakkelijk te duiden. Er is wel een overzicht op de BRZO+ website opgenomen van de inbreng van de betrokken partijen, maar het is niet duidelijk welke input in mensen en middelen elke partij levert. Ook is niet duidelijk welke voorwaarden aan deze input zijn verbonden. Tevens is onduidelijk welke zeggenschap de verschillende partijen hebben over de activiteiten en prioriteiten van BRZO+.

Samenvattende probleemstelling

Uit bovenstaande kan een probleemstelling worden afgeleid. Hierbij moet worden aangetekend dat niet elk probleem door iedere betrokken partij even sterk wordt ervaren.

Het probleem is dat de governance structuur en de bestuurlijke en politieke inbedding onvoldoende duidelijk zijn waardoor

- de opdracht en financiering van BRZO+ onduidelijk zijn,
- de slagkracht en capaciteit ontoereikend zijn en
- de evenredigheid van partijen in termen van inbreng en zeggenschap niet voldoende is gewaarborgd.

Deze afzonderlijke punten hebben een belemmerende werking op het lerend en uitvoerend vermogen en vertalen zich gezamenlijk in het centrale probleem:

BRZO+ is nu onvoldoende in staat om al haar
opdrachten robuust en toekomst bestendig uit te
voeren

4. Juridische structuren Brzo-toezicht

In dit hoofdstuk wordt uiteengezet hoe de structuur van het Brzo-toezicht in elkaar zit. Het toezicht op Brzo-bedrijven wordt uitgevoerd door een aantal verschillende publieke organisaties. Primair zijn dit de provincies/Brzo-omgevingsdiensten, de Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid (ISZW) en de veiligheidsregio's. Deze instanties vormen het Brzo inspectieteam dat gezamenlijk toezicht houdt op de Brzo bedrijven.

Daarnaast zijn ook het Openbaar Ministerie, de Inspectie Leefomgeving en Transport, het Staatstoezicht op de Mijnen en Waterkwaliteitsbeheerders (Rijkswaterstaat/ Waterschappen) betrokken bij vergunningverlening, toezicht en handhaving bij, op en van Brzo bedrijven (zie onderstaande tabel). Hieronder lichten wij de rol van de verschillende partijen bij het Brzo-toezicht nader toe.

Provincies en omgevingsdiensten

De Nederlandse provincies zijn in het kader van de Wabo bevoegd gezag voor Brzo-bedrijven. De provincies hebben taken op het gebied van Brzo gemandateerd aan zes omgevingsdiensten. Nederland telt 29 omgevingsdiensten. Deze omgevingsdiensten zorgen, in opdracht van gemeenten en provincies, voor vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH) op het gebied van milieu. Sommige omgevingsdiensten voeren extra taken uit, zoals bouw- en woningtoezicht of advisering over bijvoorbeeld energie of natuur. De omgevingsdiensten hebben voor al deze activiteiten deskundigheid in huis of beschikbaar. In opdracht van de provincies voeren zes omgevingsdiensten taken uit in het kader van het Brzo. In Tabel 1 is aangegeven welke omgevingsdiensten voor welke provincies VTH taken uitvoeren.

Tabel 1 Provincies hebben Brzo-toezicht gemandateerd aan zes omgevingsdiensten

Omgevingsdienst	Gemandateerd door	Ingangsdatum mandaatbesluit
Groningen	Groningen	01-11-2013
	Friesland	In behandeling*
	Drenthe	01-01-2014
Noordzeekanaalgebied	Noord-Holland	25-12-2018
	Utrecht	13-05-2017
	Flevoland	10-11-2015
Regio Nijmegen	Overijssel	15-05-2013
	Gelderland	06-07-2018
DCMR	Zuid-Holland	26-01-2019
	Zeeland	01-01-2014
Midden- en West-Brabant	Noord-Brabant	12-12-2017
RUD Zuid Limburg	Limburg	01-01-2018

*Eind 2019 beslissen de gedeputeerde staten Fryslân over het Mandaatbesluit BRZO - Provincie Fryslân aan de directeur van de Omgevingsdienst Groningen (ODG) met bijbehorende mandaatlijst en om het Mandaatbesluit BRZO - Provincie Fryslân van 24 maart 2014 in te trekken. Na vaststelling zal het mandaatbesluit en mandaatlijst worden bekendgemaakt in het Provinciaal Blad en per brief aan de directeur van de ODG worden gestuurd met het verzoek om instemming in afschrift aan de directeur van de FUMO.

Veiligheidsregio's

Nederland is ingedeeld in 25 veiligheidsregio's (verder VR's). Deze zijn op grond van de Wet veiligheidsregio's (Wvr) verantwoordelijk voor de brandweezorg, het organiseren van de rampenbestrijding en crisisbeheersing en de geneeskundige hulpverlening. Hierbij zijn de gemeenten opdrachtgever en de minister van J&V stelselverantwoordelijke. De VR is een vorm van verlengd lokaal bestuur en heeft een (bij wet verplichte) gemeenschappelijke regeling als juridische grondslag. Via deze gemeenschappelijke regeling is elke gemeente deelnemer en daardoor medeverantwoordelijk voor de bestuurlijke en organisatorische aansturing van de veiligheidsregio. VR's hebben een handhavings- en toezichtsbevoegdheid op grond van de Wvr (artikel 48, lid 6) en het Brzo (artikel 13). Daarnaast geven de VR's advies aan het bevoegd gezag Wabo ten aanzien van de brandveiligheidsaspecten in de omgevingsvergunning en kunnen ze bedrijven aanwijzen als bedrijfsbrandweerplichtig.

Anders dan bij de omgevingsdiensten, is het Brzo-toezicht niet neergelegd bij een beperkt aantal VR's. De VR's hebben voor de organisatie van het Brzo-toezicht zes regionale samenwerkingsverbanden gevormd op basis van samenwerkingsovereenkomsten. Elk van deze zes regio's heeft een coördinator. Op ad hoc basis zijn dienstverleningsovereenkomsten (DVO's) opgesteld op grond waarvan een VR Brzo-taken uitvoert voor een andere VR. De reden hiervoor ligt veelal in de schaalgrootte en het al dan niet kunnen voldoen aan de kwaliteitscriteria die gelden voor

toezichtstaken. Voor het mogen uitvoeren voor de wettelijk geregelde handhavingstaken conform de Wet op de VR's en het Brzo is een aanwijzing nodig van de uitbestedende VR dat de uitvoerende VR deze taken uitvoert. Formele handhaving (handhavingsbrieven) wordt wel gedaan door de uitbestedende VR. Voor het uitbesteden van de adviserende taken van de ene aan de andere VR is geen formele aanwijzing noodzakelijk en volstaat een DVO. In tabel 2 is een overzicht gegeven van de samenwerking tussen veiligheidsregio's.

Tabel 2 Samenwerking veiligheidsregio's

Regio	VR's	Samenwerking	Documenten
Noord	Groningen, Drenthe en Friesland	VR Groningen voert de wettelijke Brzo taken voor de beide andere VRs uit op basis van een DVO. Informeel samenwerking met regio Oost (uitwisseling inspecteurs) Brzo TZ-ers zijn formeel aangewezen	Werkprogramma 2019 DVO 2019
Oost	IJsselland, Twente, Noord- en Oost Gelderland, Gelderland Midden en Gelderland Zuid	DVO tussen alle VRs (wordt herzien) Informeel ondersteuning over en weer	DVO
Noordwest	Noord-Holland-Noord, Zaanstreek-Waterland, Kennemerland, Amsterdam-Amstelland, Gooi- en Vechtstreek, Flevoland en Utrecht		
Zuidwest	Hollands-Midden, Haaglanden, Rotterdam-Rijnmond, Zuid-Holland-Zuid en Zeeland	Samenwerkingsovereenkomst 5 VRs DVO Haaglanden en Hollands Midden > VR-RR Aanwijzing Haaglanden en Hollands Midden > VR-RR	Samenwerkingsovereenkomst 5 VR's DVO's
Brabant	Midden- en West-Brabant, Brabant Zuidoost en Brabant-Noord	Uitwisseling van werk en medewerkers	Samenwerkingsovereenkomst Brabantse VR's
Limburg	Limburg-Noord en Zuid-Limburg	Uitwisseling van wettelijke taken tussen LN en ZL obv oude overeenkomst	Oude overeenkomst

Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid (ISZW)

De Inspectie SZW houdt toezicht op de naleving van een groot aantal wetten en regelingen waaronder de Arbeidsomstandighedenwet (ter bevordering van veilige en gezonde werkomstandigheden), het Brzo, de Aanvullende risico-inventarisatie en -evaluatie (ter beperking van de risico's voor werknemers en de omgeving van bedrijven die werken met grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen), de Wet arbeidsvoorwaarden gedetacheerde werknemers in de Europese Unie,

de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden en de Kernenergiewet ter bescherming van werknemers tegen stralingsrisico's.

Overige betrokken partijen

Naast de genoemde drie partijen is nog een aantal organisaties betrokken bij het toezicht op Brzo bedrijven. Hieronder volgt een korte beschrijving van deze partijen en hun rol bij het Brzo-toezicht.

De *waterkwaliteitsbeheerders* (Rijkswaterstaat en de waterschappen) houden toezicht op de waterwet bij alle Brzo-, en Rie categorie 4 bedrijven - voor zover het systeemgericht toezicht betreft. Verder adviseren zij het Wabo bevoegd gezag bij VTH taken, bij indirecte lozingen en bij Brzo-toezicht bij alle Brzo- en Rie categorie 4 bedrijven. De waterkwaliteitsbeheerders dragen bij aan de beoordeling van de milieurisico-analyse (MRA) als onderdeel van het veiligheidsrapport.

De *Inspectie Leefomgeving en Transport* (ILT) is de toezichthouder van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat. De ILT is actief in een breed pallet van sectoren waaronder luchtvaart, woningcorporaties, railvervoer, wegvervoer en scheepvaart. De ILT voert Wabo toezicht taken uit bij de Rie categorie 4 bedrijven die onder het ministerie van Defensie vallen. Tevens houdt de ILT interbestuurlijk toezicht op provincies.

Het *Openbaar Ministerie* (OM) is een landelijke organisatie verdeeld over tien arrondissementen en zorgt ervoor dat strafbare feiten worden opgespoord en vervolgd. Daarvoor wordt samengewerkt met de politie en andere opsporingsdiensten.

Binnen de BRZO+ samenwerking is het OM betrokken bij de aansluiting op en scheiding tussen strafrechtelijke handhaving en de bestuursrechtelijke handhaving bij alle Brzo- en Rie categorie 4 bedrijven. Tevens is het relevant op te merken dat de samenwerking op het gebied van opsporing plaats vindt binnen de Strategische Milieukamer en de gewone Milieu Kamer. Er is gekozen om het OM onderdeel te laten zijn van het BRZO+ overleg voor een zorgvuldige afstemming tussen bestuurs- en strafrecht. Afstemming vindt deels ook plaats in de Strategische Milieukamer (SMK).

Staatstoezicht op de Mijnen (SodM) is de onafhankelijk toezichthouder op de delfstoffen- en energiewinning in Nederland. Haar taken zijn onder meer vastgelegd in de Arbowet, de Mijnbouwwet en de Gaswet. SodM ziet toe op de veiligheid en milieubescherming bij mijnbouwactiviteiten, het gasnetwerk en wind op zee. SodM houdt niet alleen toezicht vanuit een technisch perspectief, maar neemt ook maatschappelijke belangen mee in het toezicht. SodM voert toezicht uit op aantal Brzo-bedrijven. Deze bedrijven vallen ook onder de Mijnbouwwet.

Onderstaande tabel 3 geeft een overzicht van de bij het Brzo-toezicht betrokken partijen.

Tabel 3 Publieke organisaties betrokken bij Brzo-toezicht

Organisatie	Gemandateerd door	Wettelijke basis	Rol
Brzo-Omgevingsdiensten	Provincies	Wabo	VV Wabo, TZ, HH Brzo
Veiligheidsregio's	Gemeenten	Wvr	TZ, HH, advies VV, aanwijzen bedrijfsbrandweren
Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid	Minister van SZW	Arbowet	TZ, HH, advies VR
Openbaar Ministerie		WvS & WED	Strafrechtelijke HH, afstemming straf-/bestuursrechtelijk HH in Strategische Milieukamer
Rijkswaterstaat en waterschappen	Minister van I&W	Waterwet	TZ & HH waterwet, Advies VTH indirecte lozingen en Brzo TZ-ers, MRA beoordeling veiligheidsrapport
Inspectie Leefomgeving en Transport	Minister van I&W	Wabo	TZ & HH Rie cat.4 Defensie-inrichtingen, Interbestuurlijk TZ op provincies
Staatstoezicht op de Mijnen	Minister van SZW Minister van EZK	Arbowet Mijnbouwwet	TZ & HH Mijnbouwwet, advies VV Mijnbouwwet
BRZO+	Geen	Nota van toelichting Rrzo en Brzo	Vormgeving samenwerking

Afkortingen: TZ = toezicht, HH = handhaving, VV = vergunningverlening, VTH = vergunningverlening, toezicht en handhaving, VR = veiligheidsrapport, MRA = milieu-risicoanalyse

5. Samenwerkingsvormen

In dit hoofdstuk zijn mogelijke nieuwe samenwerkingsverbanden van BRZO+ beschreven die in meer of mindere mate de eerder geconstateerde problemen verminderen. Hierbij is onder meer gebruik gemaakt van de ervaringen bij verschillende voorbeelden van deze vormen in andere domeinen. In bijlage 2 zijn deze voorbeelden beschreven. Voor elk voorbeeld zijn voor- en nadelen die in algemene zin gelden, weergegeven.

Bij het beschrijven van de nieuwe samenwerkingsverbanden van BRZO+ is in eerste instantie gedacht vanuit de samenwerking tussen de drie kernpartijen bij Brzo (omgevingsdiensten, veiligheidsregio's en de ISZW). Maar ook is rekening gehouden met het feit dat vele andere partijen betrokken zijn en deze zo mogelijk flexibel moeten kunnen aansluiten.

Instellingsbesluit BOB

Een relatief lichte vorm van formaliseren bestaat er uit dat het Bestuurlijk Omgevingsberaad (BOB) een besluit neemt over de instelling van BRZO+. Het BOB is een centraal bestuurlijk overleg over het stelsel van vergunningverlening, toezicht en handhaving onder leiding van de Minister van

Infrastructuur en Waterstaat, gericht op afstemming van de verschillende taken en verantwoordelijkheden. Aan het BOB nemen in ieder geval deel de bewindspersonen van Binnenlandse Zaken, Infrastructuur & Waterstaat, Sociale Zaken en Werkgelegenheid en Justitie & Veiligheid, het Openbaar Ministerie, het Interprovinciaal Overleg, de Unie van Waterschappen en de Vereniging Nederlandse Gemeenten.

Voordelen:

- een instellingbesluit van het BOB is relatief snel te realiseren mits er consensus is,
- het is flexibel qua inhoud en
- juridisch niet omslachtig.

Nadelen:

- het besluit heeft geen formele status,
- heeft een relatief vrijblijvend karakter,
- impliceert een gefragmenteerde financiering en
- geeft geen lange termijn zekerheid.

Bestuursconvenant

Een tweede samenwerkingsvorm is het Bestuursconvenant. Een convenant is een afspraak om samen te werken aan een doel. In convenanten worden uiteenlopende afspraken vastgelegd, veelal in de context van beleid, intenties en samenwerking. Er bestaat geen strikt vastgelegde vorm of inhoud van een convenant. Convenanten zijn er in vele soorten en maten zoals bestuursakkoorden, herenakkoorden, intentieovereenkomsten, beleidsakkoorden, enzovoorts.

Bij de term convenant wordt dikwijls gedacht aan minder zware rechten en verplichtingen dan bij de term overeenkomst. In hoeverre een convenant rechtens afdwingbaar is, hangt echter niet af van de benaming 'convenant' maar van de inhoud ervan. Zijn afspraken in een convenant als concreet resultaat geformuleerd dan is er toch sprake van een afdwingbare verplichting. Verder spelen een rol bij het bepalen van de afdwingbaarheid van de afspraken: de bedoeling van partijen, de over en weer gewekte verwachtingen en de omstandigheden van de situatie.

In een convenant is het mogelijk om verschillende soorten afspraken te maken:

- Zachte afspraken: als er alleen wordt vastgelegd dat partijen zich zullen inspannen of samenwerken, dan is dit erg lastig te controleren en te beoordelen. Een rechter kan zich daar moeilijk tot onmogelijk over uitspreken of deze afdwingen. Zachte afspraken zijn wel geschikt om de intentie tot samenwerken vast te leggen.
- Harde afspraken: als er concrete resultaten in het convenant worden afgesproken, dan dienen deze nageleefd te worden (zogenoemde resultaatsgerichte overeenkomst of bepaling in de overeenkomst). Een rechter kan zich uitspreken over het al dan niet bereiken van het resultaat en sommige van deze resultaten kunnen dus bij de rechter worden afgedwongen. Harde

afspraken lenen zich goed voor het vastleggen van essentiële zaken die om duidelijkheid en zekerheid vragen.

De hier bedoelde variant noemen wij een bestuursconvenant om aan te geven dat het twee primaire doelen dient, te weten het vormgeven van de bestuurlijke inbedding (bestuurlijk hoogste niveau van besluitvorming) en de samenwerking van de deelnemende partijen (aard van de deelnemers, namelijk overheid). Een lichtere variant kan bijvoorbeeld streven naar (verbeterde) samenwerking op het niveau van ambtelijke uitvoering. Dan spreken we bijvoorbeeld van een uitvoerings- of dienstenovereenkomst/-convenant. Gezien de probleemstelling en de behoefte aan bestuurlijke inbedding wordt deze variant niet overwogen. Feitelijk is immers in de uitvoeringspraktijk ook al voortdurende ad hoc afstemming.

Voordelen:

- de inhoud en duur zijn vrij te kiezen door de deelnemers,
- de mogelijkheid bestaat om samenwerking goed te regelen en
- deze vorm geeft bestuurlijke inbedding en bestuurlijk draagvlak.

Nadelen:

- een bestuursconvenant kan (lang) onderhandelen vragen en
- kan een einddatum hebben.

Zelfstandig bestuursorgaan

Een verdergaande vorm van samenwerking is het zelfstandig bestuursorgaan. Een bestuursorgaan is 'een orgaan van een rechtspersoon die krachtens publiekrecht is ingesteld of een ander persoon of college, met enig gezag bekleed' (Algemene wet bestuursrecht, artikel 1.1). Van een zelfstandig bestuursorgaan is sprake als het orgaan niet hiërarchisch ondergeschikt is aan de minister. Iedere rechtspersoon heeft organen, bijvoorbeeld een dagelijks bestuur en een directie, maar niet alle organen zijn bestuursorganen. Bestuursorganen maken altijd deel uit van een rechtspersoon, hetzij van de Staat, hetzij van een andere rechtspersoon. In het zbo-register staan de zbo's van de centrale overheid.⁶

Voor de oprichting en de werkwijze zbo's gelden wettelijke eisen ingevolge de Aanwijzingen voor de regelgeving en de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen.⁷ De Aanwijzingen voor de regelgeving art. 124c schrijven voor dat een zelfstandig bestuursorgaan uitsluitend in het leven kan worden geroepen indien:

- a. er behoefte is aan onafhankelijke oordeelsvorming op grond van specifieke deskundigheid,
- b. er sprake is van strikt regelgebonden uitvoering in een groot aantal individuele gevallen, of
- c. participatie van maatschappelijke organisaties in verband met de aard van de betrokken

⁶ <https://www.overheid.nl/veelgestelde-vragen/veelgestelde-vragen-over-zbo-register>

⁷ <https://wetten.overheid.nl/BWBR0020495/2015-01-01>

- bestuurstaak bijzonder aangewezen moet worden geacht en bovendien
- d. de voordelen van een vermindering van de ministeriële bevoegdheden voor de betrokken bestuurstaak opwegen tegen de nadelen van verminderde mogelijkheden van controle door de Staten-Generaal.

De Kaderwet zelfstandige bestuursorganen stelt eisen aan onder meer financieel beheer en taakuitoefening.

Voordelen:

- een zbo status geeft grote autonomie en identiteit,
- heeft een formele juridische status en
- bij een zbo is geen actualisering nodig, want dit zit in beleidsruimte.

Nadelen:

- een zbo is ingewikkeld om op te richten, gelet op de wettelijke eisen,
- de taakuitoefening van een zbo is beperkt door wettelijke verplichtingen,
- er is sprake van weinig flexibiliteit en
- bij een zbo bestaat de kans op isolement.

Positie BRZO+ in de wetgeving

Het kan verder zinvol zijn om de uiteindelijk gekozen samenwerkingsvorm in de wet (bij een zbo zal dat moeten) of in een regeling (bijvoorbeeld het Rrzo) vast te leggen. Zo kan de samenwerking een wettelijke basis krijgen, zodat partijen helder is dat er tot een resultaat moet worden gekomen. Dit kan een eventueel instellingsbesluit dan wel een convenant versterken.

Daarbij kan bovendien bepaald worden dat enkele onderwerpen in ieder geval moeten worden uitgewerkt en geregeld, zoals de opdracht van BRZO+, de governance van BRZO+, de politiek/bestuurlijke verbindingen, de samenwerking tussen de BRZO+ deelnemers met evenredige inbreng en zeggenschap en de financiering van BRZO+.

We merken hierbij wel op dat samenwerking niet automatisch van de grond komt door het alleen in een wettelijke regeling op te nemen. Maar de formele plaats die de kernelementen van BRZO+ op deze manier krijgen, draagt wel bij aan een gezamenlijke basis, houvast en continuïteit.

6. Evaluatie vormen formalisering

Samenwerkingsvormen

De samenwerkingsvormen die hierboven zijn beschreven zijn mogelijk manieren om BRZO+ te formaliseren. Deze vormen zijn vervolgens ex-ante geëvalueerd volgens de methode beschreven door Johnsons & Scholes.⁸

Hierbij wordt gekeken naar drie aspecten:

1. Is de optie *geschikt*?
 - a. mate waarin de doelen worden bereikt
 - b. mate waarin het een oplossing is voor de problemen
 - c. mate waarin eventuele kansen worden benut
2. Is de optie *haalbaar*?
 - a. organisatorisch
 - b. financieel
 - c. technisch
 - d. qua capaciteit
3. Is de optie *acceptabel*?
 - a. voor betrokken partijen
 - b. voor indirecte stakeholders
 - c. passend binnen beleidsmatige kaders
 - d. passend binnen wettelijke kaders

Het instellingsbesluit heeft als licht voordeel dat, mits er consensus bestaat tussen betrokken, de realisatie snel en eenvoudig kan verlopen. Een groot nadeel van een instellingsbesluit is dat het niet erg geschikt is om de doelen te realiseren, vooral omdat het weinig basis geeft voor de continuïteit van opdracht en financiering. Het is hiermee te beschouwen als een te lichte basis voor de samenwerking en de doelstelling.

De zbo-variant heeft als belangrijk nadeel dat het een relatief zware en omslachtige oplossing is voor het probleem. De eisen voor oprichting en taakuitoefening zijn bovendien relatief streng en generiek (dus onveranderbaar). Hiermee kan de zbo-variant worden gezien als een te zware vorm in relatie tot het gestelde doel.

Het bestuursconvenant heeft als belangrijk voordeel dat er door middel van maatwerk afspraken in geregeld kunnen worden, noodzakelijk om de evenredige samenwerking, bestuurlijke inbedding en continuïteit te verankeren. Hiermee lijkt het bestuursconvenant het beste van de twee werelden in zich te hebben en de meest passende en meest geschikte vorm te zijn.

⁸ Johnson G, Scholes K (1988) Exploring Corporate Strategy, Prentice Hall.

7. Conclusies en aanbevelingen

Juridische structuur

Bij het Brzo-toezicht zijn vele partijen betrokken. De provincies hebben de Brzo-taken die zij hebben op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) door middel van mandaatbesluiten gemandateerd aan zes Brzo-omgevingsdiensten. Daarnaast hebben 25 veiligheidsregio's ieder een taak bij het uitvoeren van Brzo-toezicht op grond van de Wet op de veiligheidsregio's in hun eigen regio, waarbij op ad hoc basis wederzijds capaciteit wordt ingezet, doorgaans op basis van dienstenovereenkomsten. De Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid houdt ook toezicht op Brzo bedrijven op grond van de Arbowet. Naast deze partijen die direct en samen Brzo-toezicht uitvoeren, is nog een aantal andere instanties betrokken.

Gelet op de vele partijen die betrokken zijn bij het Brzo-toezicht en het probleem dat het BRZO+ momenteel onvoldoende in staat is haar taken robuust en toekomstbestendig uit te voeren, is verkend hoe het BRZO+ kan worden geformaliseerd.

Verschillende samenwerkingsvormen

In het kader van deze vraag zijn drie vormen van samenwerking verkend in het licht van de doelstelling van het BRZO+, te weten

- een instellingsbesluit van het Bestuurlijk Omgevingsberaad (BOb),
- een bestuursconvenant en
- een zelfstandig bestuursorgaan (zbo).

Opgemerkt wordt dat formalisering van het BRZO+ op zichzelf niet de totaaloplossing is, maar het biedt wel de gelegenheid om de governance, de positie en de mogelijkheden van BRZO+ beter in lijn te brengen met haar doelen en opdracht.

Het bestuursconvenant als meest geschikte vorm

Als meest geschikte vorm om BRZO+ te formaliseren lijkt het bestuursconvenant zich aan te dienen. Het karakter van het convenant moet in lijn liggen van de traditie van gezamenlijke en verdergaande afgestemde beleidsvorming en uitvoering. In dit convenant dienen in ieder geval de volgende aspecten geregeld te worden:

- Opdracht van BRZO+
- Governance van BRZO+ (sturingsfilosofie en –structuur)
- Samenwerking BRZO+ stelselverantwoordelijken en opdrachtgevers
- Samenwerking BRZO+ deelnemers/toezichthouders
- Financiering
- Waarborgen voor de evenredige inbreng en zeggenschap van de deelnemers

De uitgangspunten en kernpunten van het convenant dienen zo mogelijk van te voren helder geformuleerd te worden omdat anders het risico bestaat van te langdurig onderhandelen. Bij een convenant kunnen immers allerlei onderwerpen ingebracht worden die het risico dat betrokkenen niet tot vaststelling komen, vergroten. Afbakening vooraf van de ambities is daarom noodzakelijk.

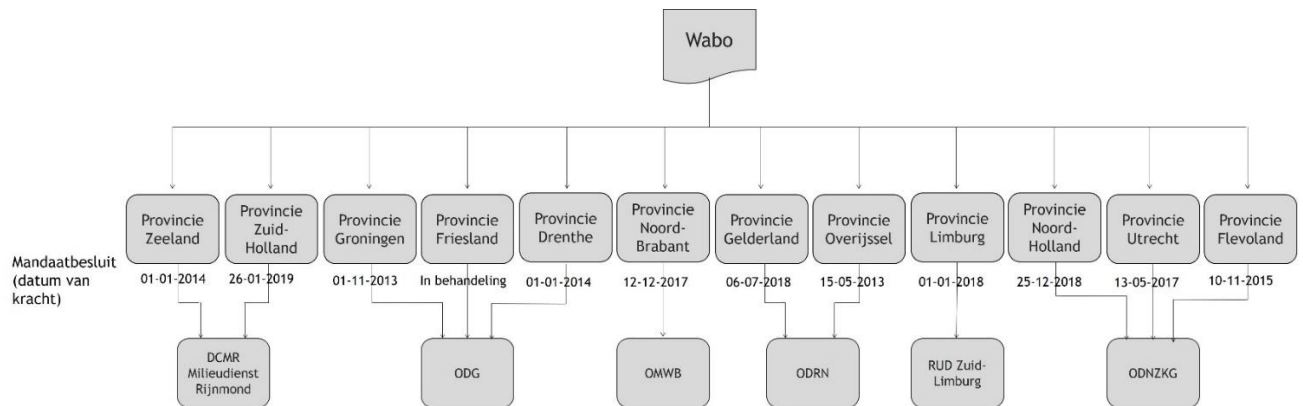
Het verdient – mede gelet op het voorgaande punt - aanbeveling om als tussenstap een plan op te stellen waarbij partijen verkennen of sprake is van een zeker (minimaal) commitment en helder vaststellen wat wel en wat niet in de overeenkomst moet komen. Daarbij is het raadzaam een termijn na te streven waarbinnen partijen met elkaar tot die vaststelling komen, mede gelet op de beoogde einddatum van de IOV. De exacte verwoording van het convenant zal dan naar verwachting sneller kunnen verlopen.

Daarnaast verdient het aanbeveling het bestuursconvenant te sluiten tussen de direct betrokken partijen, te weten de provincies, I&W, J&V en SZW en andere partijen zo mogelijk later te laten aansluiten. Dit zou bijvoorbeeld kunnen in een addendum bij het bestuursconvenant. Dit heeft het voordeel dat het gewenste tempo kan worden gemaakt met de noodzakelijke veranderingen.

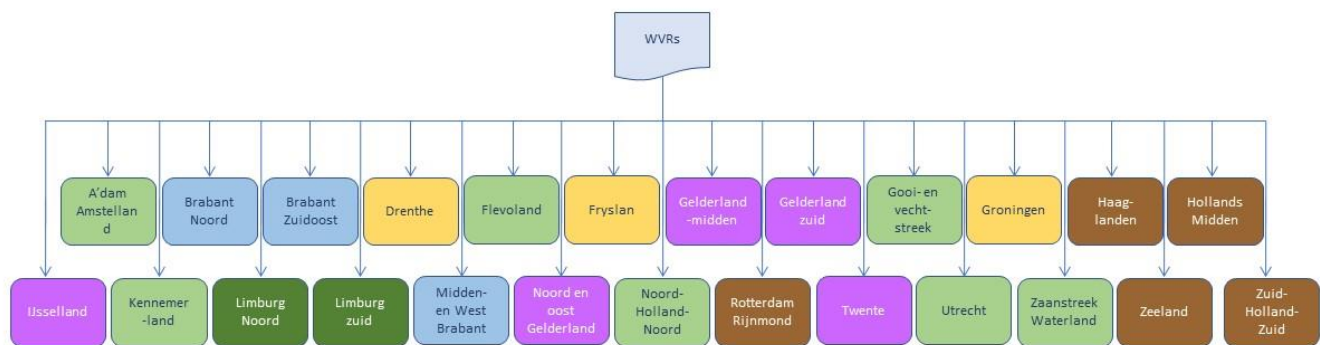
Een laatste punt betreft nog de mogelijkheid om de samenwerkingsvorm expliciet wettelijk vast te leggen, bijvoorbeeld in het Rrzo. Dit kan de samenwerkingsvorm extra ondersteunen en het belang om tot een resultaat te komen, formeel onderstrepen.

Bijlage 1 Overzichten

Verdeling omgevingsdiensten over provincies en data mandaatbesluiten

Veiligheidsregio's geclusterd naar regio

Bijlage 2 Samenwerkingsvormen

Voorbeelden instellingsbesluit

Het Instellingsbesluit Bestuurlijk Afstemmingsoverleg Infectieziektebestrijding van 29 november 2004 van de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport regelt de instelling van dit overleg. Ook is in het besluit geregeld welke organisaties deelnemen, het doel van het overleg en de (normale) frequentie van het overleg.

Een tweede voorbeeld is het Instellingsbesluit Klankbordgroep Europees Sociaal Fonds (ESF) 2007-2013 van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid van 25 april 2008. In dit besluit wordt de instelling van een klankbordgroep geregeld, de taken, de samenstelling, de voering van het secretariaat en de vergoeding van de deelnemers.

Voorbeelden overeenkomst en convenant

De Inspectieraad bestaat uit de Inspecteurs-generaal en hoofden van de samenwerkende rijksinspecties. Sinds 2007 ontmoet de Inspectieraad elkaar maandelijks. Zo geven zij vorm aan de samenwerking tussen rijksinspecties.

Bureau Inspectieraad, dat wordt gefinancierd op basis van een overeenkomst, vervult bij de uitvoering van het programma een rol als regisseur, aanjager, monitor en informatiemakelaar. Bemensing van het Bureau geschiedt vanuit de deelnemende inspecties op detacheringbasis (obv een fte versleuteling) vanuit de verschillende rijksinspecties.

Sinds 1-1-2019 is het bureau onderdeel van de ILT. Het bureau is afgeschermd van eventuele reorganisaties bij ILT. Managerial heeft het Bureau twee leidinggevenden (anno 2019 toevallig dezelfde persoon, nl. Jan van de Bos, wellicht straks twee verschillende personen: en de voorzitter van de Inspectieraad (stuurt bureau IR aan) en de Inspecteur-generaal van ILT (financiële bedrijfsvoering e.d.).

De Bedrijfsvoering is relatief eenvoudig doordat er alleen vergelijkbare rijksdiensten in de IR deelnemen, dus geen gedoe met inkoopprocedures e.d. (is wezenlijk verschil met BRZO+ waar je door verschillende bestuurslagen heen moet).

Het Bureau Inspectieraad voedt en verbindt de werkzaamheden van de Inspectieraad, de daarin samenwerkende organisaties, en jaagt die waar nodig aan. Zij levert daarnaast met de werkprogramma's een bijdrage aan de modernisering van het toezicht.

Bureau Inspectieraad voert onderstaande taken uit.

- Het volgen van de ontwikkelingen in de domeinen.
- Het signaleren van belangrijke ontwikkelingen in de politiek en samenleving.
- Het adviseren op strategisch niveau.
- Het ondersteunen van de Inspectieraad.

Het Landelijk meldpunt afvalstoffen (LMA) heeft gedurende de jaren onderdeel uitgemaakt van verschillende organisaties. Op 1 januari 2017 heeft de staatssecretaris van het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (destijds IenM) Rijkswaterstaat aangewezen als de landelijke meldinstantie.

Rijkswaterstaat stelt jaarlijks een werkplan op met een bijbehorende (meerjaren-)begroting. Het werkplan en de begroting worden door een Stuurgroep vastgesteld. Dit vormt de basis voor de jaarlijkse opdrachtverstrekking aan Rijkswaterstaat.

De Stuurgroep bestaat uit een vertegenwoordiger namens de Staatssecretaris van het ministerie van IenW, een vertegenwoordiger namens de gemeenten en een vertegenwoordiger namens de provincies. De Stuurgroep vergadert periodiek in aanwezigheid van vertegenwoordigers vanuit de Omgevingsdiensten en Rijkswaterstaat. De Stuurgroep kan zich laten adviseren door een Adviesgroep.

Rijk, provincies, gemeenten, waterschappen en het bedrijfsleven hebben in het Uitvoeringsconvenant bodem afspraken gemaakt over de invulling van de sanerings- en transitieopgave. Samenwerking is hierin essentieel; nu is het moment dat de bodem- en ondergrondwereld over de eigen grenzen heen kijkt, en het perspectief ziet van de veel bredere, integrale maatschappelijke opgaven. Waarbij de focus ligt op de decentrale rol in de regio, in een nauwe samenwerking tussen overheden en het bedrijfsleven.

Voorbeelden zelfstandig bestuursorgaan

Het Instituut Fysieke Veiligheid (IFV) is een bij wet opgericht zelfstandig bestuursorgaan (zbo). De positie van het IFV is vastgelegd in de Wet veiligheidsregio's. Het IFV heeft een locatie in Arnhem en twee locaties in Zoetermeer. Bij het IFV werken ruim 280 medewerkers.

Het IFV heeft een balanstotaal van ruim € 61 mln en een omzet van ruim € 53 mln (2018).

De dagelijkse leiding van het IFV is in handen van een tweehoofdige directie, een algemeen directeur en een directeur bedrijfsvoering.

De 25 voorzitters van de veiligheidsregio's vormen samen het algemeen bestuur van het IFV. Het bestuur is verantwoordelijk voor alle taken en werkzaamheden die het IFV uitvoert in het kader van de Wet veiligheidsregio's. Het bestuur stelt jaarlijks de begroting met bijbehorend jaarplan, de jaarrekening en het jaarverslag vast en eens per vier jaar een meerjarenbeleidsplan. Hiermee bepaalt het bestuur de ambitie van het IFV. Ook is het bestuur verantwoordelijk voor concrete zaken als het certificeren van aanbieders van brandweeropleidingen. Het algemeen bestuur kiest drie personen uit zijn midden voor het dagelijks bestuur. Het dagelijks bestuur bereidt de besluitvorming van het algemeen bestuur voor en is verantwoordelijk voor onder andere het aanstellen van het personeel van het IFV, inclusief de directie, en het vaststellen van regels rondom het examenreglement.

Activiteiten van IFV zijn:

- Lectoraten
- Brandweeracademie
- GHOR Academie

- Academie voor Talent en Leiderschap Veiligheidsregio's
- Crisismanagement Academie (een samenwerkingsverband van het IFV en de Politieacademie)
- Informatievoorziening
- Facilitair dienstencentrum
- Bureau Toezicht Examinering en Certificering
- Bestuurs-, beleids- en directieondersteuning

De Autoriteit Nucleaire Veiligheid en Straling (ANVS) is een zelfstandig bestuursorgaan (zbo). Tot 2015 waren de diverse overheidstaken en de kennis over de nucleaire sector verspreid over verschillende instanties. Al deze kennis en kunde is nu gebundeld in de ANVS. De ANVS werd op 1 augustus 2017 een zelfstandig bestuursorgaan (zbo). Hierdoor kunnen beslissingen onafhankelijk worden genomen. De ANVS valt onder de verantwoordelijkheid van de minister van Infrastructuur en Waterstaat.

NEXT STEP MANAGEMENT

Marshallaan 91
+31651612866

3223 HC Hellevoetsluis
info@nextstepmanagement.nl
www.nextstepmanagement.nl